ČAROBNA FRULA

ČAROBNA FRULA

Tekst i ilustracije
JACQUELINE GUYOT

Jutros, kao i svakog jutra, vodi mali Mitko svoje tri ovce i jagnjiće u pašu, na mekane travnate brežuljke svog malog sela u zemlji Bugarskoj.

Kao i svakog jutra, Mitko ide istom stazom, susreće iste šikare i prostrane cvjetne livade, iste kamenčiće u pješčanoj stazi nedaleko koje žubori potok.

Ali nešto nije kao i svakog jutra. To je divna trstika koju Mitko otkriva na obali potoka. Sasvim je siguran da trstike jučer navečer nije bilo. Ipak, sada je tu. Ljulja se na povjetarcu i kao da bruji nekom slatkom muzikom.

Ali se Mitko na to ne osvrće. On već odavna želi imati frulu kakvu imaju i ostali seoski pastiri, a ovakvoj se iznenadnoj sreći nije sada nadao.

On vješto nožem odreže trstiku.

Lijepa muzika odmah prestane.

Ali Mitko to ne opaža — odviše je zauzet rezbarenjem

svoje frule. On izbuši stabljiku i probuši u njoj male rupice.

Čim završi s tim poslom, zaželi da isproba frulu.

Prinese je usnama, napuhne obraze... a iz frule se vine vesela muzika, zanosna kao plesna melodija.

Mitko je zaprepašten, ali nema vremena da se čudi! Prsti mu sami igraju po fruli, skaču od jedne rupice k drugoj, dižu se i spuštaju u taktu, a Mitko ne može da ih zaustavi.

A tek noge! Lete uvis, lijevo, desno, naprijed, natrag. Mitko skače u razbješnjelom taktu frule, vrti se i pleše po cvjetnoj livadi.

Njegove tri ovce i jagnjići dižu u zrak njuškice, slu-

šaju i — evo, sad i oni počinju plesati i skakati. Čudesno! A luda se muzika, nošena vjetrom, razliježe bregovima i dolinama.

Putem je upravo dolazila Neda, Mitkova sestrica. No-

sila je u košarici doručak za Mitka. Kad stiže na vrh brežuljka, ona začuje tihu i veselu muziku u daljini.

— To je pjev ptičica ili žubor potočića — pomisli ona. I brzo potrči brežuljkom.

Ali, ne! To je Mitko sa svojom frulom. I evo sad već i Neda skače, vrti se i pleše sa svojom košaricom. Neda, Mitko, tri ovce, košarica i jagnjići — svi skaču, okreću se i plešu.

Mala je Marija čuvala guske nedaleko brežuljka. Odjednom ugleda kako joj guske skaču i gegaju se s jedne noge na drugu.

— Poludjele su! — pomisli Marija.

Ali, ne, mala Marijo, to je Mitkova frula. Zar je ne čuješ? Da... i eto već i ti skačeš, okrećeš se i plešeš sa svojim guskama, s Mitkom, s Nedom, sa tri ovce

i jagnjićima. Uz potok, puteljkom, sve do Bosiljkine kuće.

A magarčić Sivko mirno čeka svoju gospodaricu. Magarac kao magarac...

Kad odjednom naćuli i on svoje duge uši, uspravi se, skoči s noge na nogu i zbaci s leđa tovar kukuruza.

Bosiljka to vidje, istrči iz kuće kao luda i htjede zgrabiti batinu.

Ali tek što nogom dotakne livadu, poskoči, pa se i ona stade okretati i plesati. A zatim uzvikne magarcu:

— Čekaj ti samo! Dobit ćeš batinom što te ide!

I skače Bosiljka, okreće se i pleše sa Sivkom, s Marijom i njenim guskama, s Nedom i njenom košaricom,

s Mitkom i njegove tri ovce i jagnjićima koji poskakuju.

A Mitkovi prsti sve jednako igraju po začaranoj fruli. U vrtlogu muzike veselo se kolo kotrlja po čitavom selu i prikuplja putem koga god susretne: ozbiljnog Nisima i njegovu ženu, nekad nepomičnog strica Petka, tetku Penu sa sinčićem Ivanom u naručju, baku, djeda Veljka i njihovu unučicu.

Lijepog li veselja! Svi će se još dugo sjećati Mitkove frule i zanosne melodije.

U ovoj seriji objavljene su slikovnice:

ČAROBNA FRULA
IZGUBLJENI PRSTEN
SILVA I LUTAK
PANJA I LEOPARD
MALA JELA
UOBRAŽENI MAČAK
BAKIN SAT
MAGARĆIĆ I DEVA

© Jesco-Imagerie »La Prairie« Villebon s/Yvette (91) France •
Copyright za Jugoslaviju: Izdavačko knjižarsko poduzeće Mladost, Zagreb, Ilica 30, 1969. • Slog: Beogradski grafički zavod, Beograd, Vojvode Mišića 17
Imprimé en France — 1969 — par S.E.D.A.G. Paris
Štampano u Francuskoj